

[Wilhelm.]

repræsentant lægger for dagen i sit virke i radiatorådet. Men de citater, der er hentet andre steder fra, og de synspunkter, der ligger i det, som nok er noget af det mest asociale, man har set i mange, mange år, har man fra forslagsstillernes side gjort til sine synspunkter. Vi afviser også det forslag.

Lembourn (KF):

De eneste lande i den vestlige verden og i det amerikanske område, som har et monopol på radiofoni, er Norge, Sverige og Danmark, Island og Grækenland; i Sverige dog med den særlige situation, at man har to kanaler. I samtlige andre lande har man reklamefinansierede kanaler og mange kanaler, og medmindre man vil påstå, at det danske tv er bedre end samtlige alle disse landes — og det går jeg ud fra at selv ikke medarbejderne ved Danmarks radio vil påstå — er det rimeligt, at man tager en generel debat om dette forhold, fordi vi jo altså står over for en situation, hvor langt den største del af verden har det system, som disse partier ønsker gennemført i Danmark.

Vore argumenter for at få en konkurrerende sender er for det første, at det ikke kan opfattes som demokratisk, at der er et monopol på nyhedsformidling og på udsendelser inden for de kunstneriske områder. Det må være mere demokratisk, at der er flere muligheder at gå til, og selv om jeg ikke plejer at være enig med venstresocialisterne, er jeg her enig i, at hr. Poul Dams bemærkninger ikke passer, for på de områder, han nævnte, er der netop mange muligheder.

For det andet har udviklingen i Danmarks radio ført til en overbureaukratisering, som er usund, og som man bl. a. ville kunne komme til livs gennem en konkurrence.

For det tredje er der ikke nogen tvivl om, at konkurrence stimulerer. På samtlige andre områder i Danmark, ikke mindst på erhvervslivets område, har vi en række offentlige institutioner, som skal bekæmpe monopoler. Der ønsker vi og mener at der skal være konkurrence, hvorfor i alverden skal det så ikke også gælde for nyhedsformidling og inden for de kunstneriske områder? En producer, der laver en udsendelse, må selvfølgelig have det ønske, at den ses af

flest muligt. Hvis han ved, at der sidder producere i et andet tv-selskab, som har det samme ønske, vil det selvfølgelig stimulere ham til at gøre det bedst mulige, så han får de flest mulige seere.

For det fjerde er det meget vigtigt for de mennesker, der arbejder med nyhedsformidlingen og inden for kunstområderne, at der er mere end én arbejdsgiver. Netop inden for radiofonien, som kræver en speciel teknik, en speciel viden, specielle forudsætninger, er det meget vanskeligt, hvis man kommer i uoverensstemmelse med de ledende inden for Danmarks radio, at gå andre steder hen; man kan i hvert fald ikke bruge den specialviden, man har inden for det radiofoniske. Derfor mener jeg, det må være naturligt for journalister og for kunstnere, som er de to grupper, der først og fremmest arbejder i Danmarks radio, at have et ønske om at få mere end én arbejdsgiver.

For det femte vil det gavne ytringsfriheden, at man får en uafhængig sender både for radio og tv. Vi bruger udtrykket alsidighed, og det er jo et smukt ord, men hvis man virkelig skal nå frem til en egentlig alsidighed, må man have, skal vi sige åndeligt råd til at have en holdning. Derfor må der være flere steder, hvor man kan give sine meninger til kende også ud fra en holdning. I virkeligheden er alsidighedskravet jo, hvor smukt det end er i ord, ikke til at leve op til, hvis man kun har én sender. Man forlanger faktisk objektivitet, men intet menneske er objektivt. Vi har alle en politisk holdning, vi har alle en smagsholdning inden for de kunstneriske områder, og man kan ikke forlange, at de mennesker, der arbejder inden for mediet, skal skære denne holdning ud af sig selv; det er en åndelig invalidering, som man ikke kan leve op til. Hvis man vil leve op til alsidighedskravet, hvad man bør gøre, kan det kun gøres ved, at man får mulighed for gennem forskellige sendere at kommentere ud fra forskellige holdninger.

Argumenterne imod konkurrencen er — og det har også været fremført her — at der næppe er noget folkeligt ønske bag en konkurrerende sender. Dette er ikke rigtigt. Der har været flere gallupundersøgelser, som viser, at et betydeligt flertal i den danske befolkning ønsker konkurrence i æteren.

Et andet argument, som ministeren især